YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä huhtikuuta 1999 *

Asiassa T-112/97,

Monsanto Company, Delawaren osavaltion oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Saint-Louis, Missouri (Yhdysvallat), edustajinaan aluksi Clive Stanbrook, QC, ja solicitor Robert MacLean sekä sittemmin Stanbrook ja barrister Debra Holland, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arsène Kronshagen, 22 rue Marie-Adélaïde,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja oikeudellisen yksikön virkamies Fernando Castillo de la Torre ja sitten ainoastaan Wainwright, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukee

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Ranskan tasavalta, asiamiehinään aluksi ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger, hallinnollinen avustaja Frédéric Pascal ja tehtävään määrätty Régine Loosli-Surrans sekä sitten Rispal-Bellanger, Loosli-Surrans ja apulaisulkoasiainsihteeri Christina Vasak, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 boulevard Joseph II,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii 14.1.1997 tehdyn komission päätöksen C(97) 148 lopullinen, jossa hylättiin Monsanto Europe SA/NV:n hakemus sometriboven, joka on naudan somatotropiinin rekombinantti (BST), sisällyttämisestä yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 (EYVL L 224, s. 1) liitteeseen II, kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Potocki sekä tuomarit C. W. Bellamy ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.12.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Neuvosto antoi 26.6.1990 asetuksen N:o 2377/90 yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa (EYVL L 224, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2377/90).

2 Komissio vahvistaa kyseisen asetuksen mukaisesti jäämien enimmäismäärät. Kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa jäämien enimmäismäärä määritellään eläinlääkkeen käytöstä johtuvan jäämän enimmäispitoisuudeksi, jonka yhteisö voi hyväksyä laillisesti sallittavaksi tai hyväksytyksi tunnustettavaksi "elintarvikkeissa tai elintarvikkeilla".

3 Asetuksessa N:o 2377/90 säädetään neljän sellaisen liitteen luomisesta, joihin farmakologisesti vaikuttava aine, joka on tarkoitettu käytettäväksi "elintarvikkeita tuottavien eläinten" hoitoon tarkoitetuissa eläinlääkkeissä, voidaan sisällyttää:

— liite I, joka on varattu aineille, joiden jäämien enimmäismäärä voidaan vahvistaa niiden vaarojen arvioimisen jälkeen, joita kyseisellä aineella on ihmisten terveydelle;

— liite II, joka on varattu aineille, joille ei ole vahvistettava jäämien enimmäismääriä,

— liite III, joka on varattu aineille, joiden osalta ei ole mahdollista vahvistaa lopullisesti jäämien enimmäismäärää, mutta joiden osalta voidaan ihmisten terveyttä vaarantamatta vahvistaa väliaikainen jäämien enimmäismäärä määräajaksi, joka on yhteydessä asianmukaisten tieteellisten tutkimusten loppuun saattamiseksi tarvittavaan aikaan; kyseistä määräaikaa voidaan pidentää ainoastaan kerran;

— liite IV, joka on varattu aineille, joiden osalta ei voida vahvistaa jäämien enimmäismäärää sen vuoksi, että kyseisen aineen jäämät ovat minä tahansa määrinä vaaraksi kuluttajan terveydelle.

4 Asetuksen N:o 2377/90 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Saadakseen sisällytetyksi liitteeseen I, II tai III uuden farmakologisesti vaikuttavan aineen, joka on:

— tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeita tuottavien eläinten hoitoon tarkoitetuissa eläinlääkkeissä, ja

— tarkoitettu saatettavaksi markkinoille yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, jotka eivät ole aiemmin myöntäneet lupaa käyttää kyseistä ainetta elintarvikkeita tuottaville eläimille,

tulee henkilön, joka vastaa markkinoille saattamisesta, esittää hakemus komissiolle — — ".

5 Asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaan komissio toimittaa "viipymättä" hakemuksen eläinlääkekomitean tutkittavaksi varmistuttuaan 30 päivän määräajan kuluessa siitä, että hakemus on jätetty oikeassa muodossa.

6 Asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio tekee 120 päivän määräajan kuluessa siitä, kun hakemus toimitettiin eläinlääkekomitean käsiteltäväksi, ja ottaen huomioon komitean jäsenten esittämät lausunnot, ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

7 Asetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaan komissio tekee toimenpide-ehdotuksen eläinlääkkeitä koskevien direktiivien mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevälle komitealle (jäljempänä hallintokomitea) 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 Asetuksen 8 artiklan 2 kohdan nojalla hallintokomitea antaa lausuntonsa toimenpide-ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja vahvistaa asian kiireellisyyden mukaan.

9 Asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa kuvaillaan menettely, jota noudattaen komissio tai tarvittaessa neuvosto päättää suunnitelluista toimenpiteistä ottaen huomioon hallintokomitean antaman lausunnon.

10 Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2309/93 (EYVL L 214, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2309/93) säädetään menettelystä, jonka mukaan eläinlääkkeen markkinoille saattamista koskeva yhteisön lupa (jäljempänä markkinoille saattamista koskeva lupa) myönnetään.

11 Kyseisen asetuksen 31 artiklan 3 kohdan b alakohdasta ilmenee, että jos eläinlääke on tarkoitettu annosteltavaksi elintarvikkeita tuottaville eläimille, jäämien enimmäismäärän vahvistaminen sen farmakologisesti vaikuttavan aineen osalta asetuksen N:o 2377/90 mukaisesti on yksi luvan myöntämisen edellytyksistä.

12 Saman asetuksen 34 artiklan 2 kohdan nojalla se, että yhteisö epää luvan, tarkoittaa koko yhteisöä koskevaa kieltoa saattaa asianomainen eläinlääke markkinoille.

13 Korkean teknologian, erityisesti bioteknologisesti tuotettujen, lääkkeiden markkinoille saattamista koskevien kansallisten toimenpiteiden lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 87/22/ETY (EYVL L 15, s. 38; jäljempänä direktiivi 87/22/ETY) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että vastaanotettuaan korkean teknologian avulla tuotetun lääkkeen markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tuotteen markkinoille saattamisesta vastaavan henkilön pyynnöstä saatettava asia joko lääkevalmistekomiteaan tai eläinlääkekomiteaan niiden keskinäisen toimivallanjaon mukaisesti lausunnon antamista varten.

14 Naudan somatotropiinin (BST) antamisesta 25 päivänä huhtikuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/218/ETY (EYVL L 116, s. 27), jota on muutettu viimeksi 20.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/936/EY (EYVL L 366, s. 19) kielletään määräaikaisesti naudan somatotropiinin rekombinantin (jäljempänä BST), joka on kasvuhormoni, saattaminen markkinoille.

15 Päätöksen 90/218/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 94/936/EY, 1 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot eivät saa sallia 31.12.1999 asti niiden alueella BST:n markkinoille saattamista kaupan pitämistä varten eivätkä sen antamista millään tavalla lypsylehmille.

Oikeusriidan perustana olevat tosiseikat

16 Monsanto Company keksi ja kehitti "somatech"-nimisen eläinlääkkeen. Kyseisen tuotteen farmakologisesti vaikuttava aine on "sometribove", joka on maidontuotannon lisäämiseksi lypsylehmille annettava BST.

17 Monsanto Europe SA/NV, joka on Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö (jäljempänä Monsanto Europe), on Monsanto Companyn kokonaan omistama tytäryhtiö. Monsanto Europe vastaa tietyistä sometriboven kaupalliseen hyödyntämiseen liittyvistä tehtävistä yhteisössä Monsanto Companyn puolesta, joka koordinoi kyseistä hyödyntämistä maailmanlaajuisesti.

18 Ranskan tasavallan toimivaltaiset viranomaiset saattoivat vuonna 1987 Monsanto Europen pyynnöstä ja direktiivin 87/22/ETY 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti asian eläinlääkekomitean käsiteltäväksi saadakseen sometribovea koskevan lausunnon.

19 Asetuksen N:o 2377/90 voimaantulon jälkeen komissio ilmoitti Monsanto Europelle, ettei sen ollut tarpeen tehdä uutta hakemusta sometriboven sisällyttämiseksi asetuksen N:o 2377/90 liitteeseen II (jäljempänä liite II), koska asia oli jo saatettu eläinlääkekomitean käsiteltäväksi direktiivin 87/22/ETY mukaisesti.

20 Eläinlääkekomitea antoi 27.1.1993 lausuntonsa asiasta.

21 Lausunnossa todetaan erityisesti seuraavaa:

" — — Komitea katsoo, että kansanterveyden suojelemisen takia ei ole välttämätöntä vahvistaa tuotteen vaikuttavan aineen, sometriboven jäämien enimmäismääriä, ja näin ollen se suosittelee sometriboven sisällyttämistä liitteessä II olevaan luetteloon aineista, joille ei ole vahvistettava jäämien enimmäismääriä — — ".

22 Yhdistyneen kuningaskunnan Veterinary Medicines Directorate ilmoitti 20.4.1995 päivätyllä kirjeellä Monsanto Europelle, että komissio oli valmistellut ehdotuksen asetukseksi sometriboven sisällyttämisestä liitteeseen II. Ehdotus piti näin ollen saattaa hallintokomitean käsiteltäväksi asetuksen N:o 2377/90 6 artiklan 5 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

23 Komission virkamiesten kanssa 17.10.1995 pidetyssä kokouksessa kantajalle kuitenkin ilmoitettiin, että komissio oli "vetänyt ehdotuksen asialistalta", koska BST oli määräaikaisesti kielletty.

24 Tässä tilanteessa yksi kantajan lakimiehistä vaati 6.11.1996 päivätyllä kirjeellä nimenomaisesti komissiota EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisesti "ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asia palaute-

taan ilman muita viivytyksiä hallintokomitean käsiteltäväksi asetuksen N:o 2377/90 mukaisesti".

25 Kyseisen vaatimuksen jälkeen komissio teki 14.1.1997 päätöksen C(97) 148 lopullinen (jäljempänä riidanalainen päätös).

26 Kyseisen päätöksen johdanto-osan neljännessä, viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä perustelukappaleessa ja päätösosassa säädetään seuraavaa:

"Ottaen huomioon, että neuvoston asetuksen N:o 2377/90 6 artiklan mukaan uuden farmakologisesti vaikuttavan aineen sisällyttämiseksi asetuksen liitteisiin aineen on oltava tarkoitettu käytettäväksi eläinlääkkeissä ja saatettavaksi markkinoille yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa;

neuvosto on tehnyt 20.12.1994 päätöksen 94/936/EY naudan somatotropiinin (BST) markkinoille saattamisesta ja antamisesta 25.4.1990 tehdyn päätöksen 90/218/ETY muuttamisesta;

tämän päätöksen 1 artiklassa määrätään, että 'jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, ettei niiden alueella sallita 31 päivään joulukuuta 1999 asti millään tavalla tapahtuvaa naudan somatotropiinin markkinoille saattamista kaupan pitämistä varten tai sen antamista lypsylehmille', ja sillä kielletään näin ollen naudan somatotropiinin kaupan pitäminen ja antaminen yhteisössä, sillä tätä ainetta annetaan ainoastaan lypsylehmille;

koska yksi niistä edellytyksistä, joiden perusteella kyseisen aineen sisällyttämistä asetuksen N:o 2377/90 liitteisiin voidaan hakea, ei ole täyttynyt, ja koska

kyseisestä sisällyttämisestä ei katsota olevan hyötyä, komissio katsoo, että 6.11.1996 tehtyä hakemusta ei ole hyväksyttävä, tämän kuitenkaan rajoittamatta tilanteen uudelleen arviointia, mikäli olosuhteet muuttuvat;

komissio on tehnyt seuraavan päätöksen:

1 artikla

Hakemus sometriboven (naudan somatotropiini) sisällyttämisestä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen II — — hylätään."

2 artikla

Tämä päätös osoitetaan Monsantolle, avenue de Tervuren 270—272, 1040 Bryssel, Belgia.

27 Riidanalainen päätös annettiin 23.1.1997 tiedoksi Monsanto Europelle Brysselissä.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

28 Monsanto Company nosti käsiteltävänä olevan kanteen 14.4.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä.

29 Ranskan tasavalta toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.8.1997 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 29.9.1997 antamallaan määräyksellä.

30 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ensisijaisesti jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32 Ranskan tasavalta tukee komission vaatimuksia.

Kanteen nostamisen jälkeiset tosiseikat ja oikeudenkäynnin seuranta

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) antoi 25.6.1998 tuomion asiassa T-120/96, Lilly Industries vastaan komissio (Kok. 1998, s. II-2571, jäljempänä asia Lilly).

34 Kyseisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

"Komission 22.5.1996 tekemä päätös, jossa se hylkäsi kantajan hakemuksen somidoboven (naudan somatotropiini) sisällyttämisestä — — asetuksen N:o 2377/90 liitteessä II olevaan luetteloon, kumotaan."

35 Koska komissio ei valittanut asiassa Lilly annetusta tuomiosta laillisessa määräajassa, kyseisen tuomio sai oikeusvoiman.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) totesi kyseisten kahden asian tosiasiallisen ja oikeudellisen asiayhteyden samankaltaisuuden ja kehotti asianosaisia esittämään mahdolliset huomautuksensa niistä seurauksista, joita kyseisellä tuomiolla on tälle oikeudenkäynnille.

37 Komissio ja kantaja noudattivat kehotusta 3.7.1998 ja 6.7.1998 päivätyillä kirjeillään. Ranskan hallitus ei esittänyt huomautuksia asetetussa määräajassa.

38 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin uuden toimintavuoden alusta alkaen, esittelevä tuomari siirrettiin toiseen jaostoon, johon käsiteltävänä oleva asia näin ollen siirrettiin.

39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia. Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 16.12.1998 pidetyssä istunnossa.

Tutkittavaksi ottaminen

40 Kantaja vahvisti suullisessa käsittelyssä vastauksenaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, että se oli nostanut käsiteltävänä olevan kanteen omaan lukuunsa eikä Monsanto Europen lukuun.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

41 Komissio toteaa Ranskan tasavallan tukemana, että vaikka tietyissä tilanteissa, esimerkiksi kilpailuoikeuden alalla, voi tuntua hyödyttömältä erotella emoyhtiötä ja sen tytäryhtiötä, asia on toinen käsiteltävänä olevassa asiassa, joka

koskee eläinlääkealaa, jolla Monsanto Companylla ja Monsanto Europella on hyvin erilaiset asemat oikeuksien ja velvoitteiden osalta.

42 Erityisesti direktiivistä 87/22/ETY ja asetuksista N:o 2377/90 ja N:o 2309/93 seuraavat menettelylliset oikeudet kuuluvat ainoastaan Monsanto Europelle, koska se teki kyseisissä säädöksissä säädettyjen hallinnollisten menettelyjen mukaiset hakemukset. Se, että Monsanto Europe on Monsanto Companyn tytäryhtiö ei muuta tältä osin mitään, koska yksinomaan tämä seikka ei takaa Monsanto Companylle mitään oikeutta eikä aseta sille mitään velvoitetta.

43 Tässä tilanteessa päätös koskee ainoastaan Monsanto Europea, jolle riidanalainen päätös on osoitettu. Ainoastaan Monsanto Europe voi näin ollen komission mukaan nostaa päätöksen kumoamiseksi tarkoitetun kanteen.

44 Koska riidanalaista päätöstä sitä vastoin ei ole osoitettu Monsanto Companylle eikä päätös koske sitä suoraan ja erikseen, se ei voi komission mukaan vaatia päätöksen kumoamista.

45 Erityisemmin suoran vaikutuksen osalta komissio korostaa, että toisin kuin Monsanto Europella, Monsanto Companylla ei voi olla oikeutta saada sometribove sisällytetyksi liitteeseen II, eikä se näin ollen sitäkään suuremmalla syyllä voi olla markkinoille saattamista koskevan luvan mahdollinen haltija.

46 Kaiken edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että kanne on jätettävä tutkimatta.

47 Kantaja kiistää komission väitteet ja niiden perustelut.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

48 Alustavasti on todettava, että Monsanto Company keksi ja kehitti somatechin. Se on Monsanto Europen emoyhtiö ja koordinoi somatechin kaupallista hyödyntämistä maailmanlaajuisesti. Nämä ominaisuudet huomioon ottaen sillä on ilmeinen taloudellinen intressi siinä, että yksi välttämätön edellytys sille, että Monsanto Europe voi pitää somatechia kaupan yhteisössä, toteutuu.

49 Vaikka on totta, että riidanalainen päätös on osoitettu "Monsantolle", on kuitenkin lisäksi todettava, että päätös on osoitettu Monsanto Europen kotipaikkaan Brysselissä. Lisäksi komissio ratkaisi kyseisellä päätöksellä Monsanto Europen tekemän hakemuksen sometriboven sisällyttämisestä liitteeseen II. Tässä tilanteessa riidanalainen päätös on katsottava osoitetuksi Monsanto Europelle.

50 Käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkimiseksi on näin ollen tarkistettava se, koskeeko riidanalainen päätös kantajaa, jolle kyseistä päätöstä ei ole osoitettu, perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen.

51 Sen osalta, koskeeko riidanalainen päätös kantajaa suoraan, on heti todettava, että kyseisessä päätöksessä ei sen voimaan saattamisen osalta jätetä mitään harkintavaltaa millekään viranomaiselle.

52 Tämän jälkeen on todettava, että koska riidanalaisella päätöksellä hylätään Monsanto Europen tekemä hakemus sometriboven sisällyttämisestä liitteeseen II, sen suora seuraus on se, ettei sometribovelle ole vahvistettu jäämien enimmäismäärää.

53 Tältä osin on muistettava, että asetuksen N:o 2377/90 mukainen jäämien enimmäismäärän vahvistaminen sometriboven osalta on välttämätön edellytys sille, että somatechille voidaan myöntää asetuksen N:o 2309/93 31 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukainen markkinoille saattamista koskeva lupa.

54 Vaikka on totta, ettei jäämien enimmäismäärän vahvistamisella sometriboven osalta ole sitä automaattista seurausta, että somatech voidaan saattaa laillisesti markkinoille (ks. tältä osin asia Lilly, tuomion 88—90 kohta), kieltäytyminen vahvistaa tällaista jäämien enimmäismäärää merkitsee itsessään sitä, että yhteisö evää somatechilta markkinoille saattamista koskevan luvan, mikä puolestaan merkitsee saman asetuksen 34 artiklan 2 kohdan mukaista, koko yhteisöä koskevaa kieltoa saattaa somatech markkinoille.

55 Riidanalainen päätös vaikuttaa tässä tilanteessa suoraan siten, ettei somatechia voida pitää kaupan yhteisössä siinäkään oletetussa tilanteessa, jossa muut kaupan pitämisen edellytykset mahdollistavat sen ja erityisesti jossa BST:n myynti- ja käyttökielto poistuu (ks. tältä osin Lilly-tuomio, 65—67 kohta).

56 Tässä tilanteessa riidanalaisen päätöksen on katsottava koskevan kantajaa suoraan.

57 Toiseksi, sen osalta, koskeeko riidanalainen päätös kantajaa erikseen, on todettava, että oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimi koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen ainoastaan silloin, kun tämä toimi vaikuttaa kyseiseen henkilöön tiettyjen, henkilölle ominaisten piirteiden tai sellaisen henkilölle ominaisen tosiasiallisen aseman vuoksi, joka erottaa hänet tai sen kaikista muista ja yksilöi hänet tai sen samalla tavalla kuin toimen kohteen (ks.

esim. asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 48 kohta, vahvistettu valituksen jälkeen asiassa C-321/95 P, Greenpeace Council ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651).

58 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa riittää, kun todetaan, että kantaja pitää hallussaan kaikkia Monsanto Europen osakkeita ja että se näin ollen omistaa kyseisen yrityksen kokonaan. Tämä piirre erottaa kantajan suhteessa riidanalaiseen päätökseen kaikista muista ja erityisesti muista kyseisten markkinoiden taloudellisista toimijoista.

59 Tässä tilanteessa riidanalaisen päätöksen on katsottava koskevan kantajaa erikseen.

60 Koska riidanalainen päätös koskee kantajaa suoraan ja erikseen, kanne otetaan tutkittavaksi.

Pääasia

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

61 Kantaja totesi 6.7.1998 päivätyssä kirjeessään (ks. edellä oleva 37 kohta), että koska käsiteltävänä oleva asia on samankaltainen kuin tuomioon johtanut asia

Lilly, sillä on oltava sama lopputulos, eli toisin sanoen se, että riidanalainen päätös kumotaan.

62 Komissio myöntää 3.7.1998 päivätyssä kirjeessään (ks. edellä oleva 37 kohta), että kyseisten kahden asian tosiasiallinen ja oikeudellinen asiayhteys on hyvin samankaltainen ("very similar"). Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi, että käsiteltävänä oleva kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset, komissio myöntää, että riidanalainen päätös olisi kumottava samoilla perusteilla, jotka johtivat siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi kanteen kohteena olevan päätöksen asiassa Lilly.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

63 Asianosaisten välillä on kiistatonta, että riidanalainen päätös on kumottava samoilla perusteilla, jotka johtivat siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi kanteen kohteena olevan päätöksen asiassa Lilly.

64 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole todennut mitään sellaista tosiseikkaa tai oikeudellista seikkaa, joka voisi johtaa toisenlaiseen lopputulokseen, on syytä viitata asiassa Lilly annetun tuomion perusteluihin ja siten kumota riidanalainen päätös.

Oikeudenkäyntikulut

65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeuden-

käyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat kuitenkin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

66 Koska komissio on hävinnyt asian, se on näin ollen, ottaen huomioon kantajan vaatimukset, velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

67 Väliintulijana oleva Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Komission 14.1.1997 tekemä päätös C(97) 148 lopullinen, jossa se hylkäsi Monsanto Europe SA/NV:n hakemuksen sometriboven sisällyttämisestä yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteessä II olevaan luetteloon, kumotaan.**

2) **Komissio velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.**

3) **Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Potocki Bellamy Meij

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä huhtikuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

A. Potocki

toisen jaoston puheenjohtaja